

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ที่ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจ สื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทย

The Personal Data Protection Act B.E. 2562 Affecting the Online Newspaper Business Sector in Thailand

ชญาดา แพทยารักษ์ / Chayada Phaetthayarak

คณะเศรษฐศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา / Faculty of Economics at Sriracha,
Kasetsart University Sriracha Campas

Email: chayada.phae@ku.th

นรารักษ์ บุญญานาม / Nararuk Boonyanam

คณะเศรษฐศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา / Faculty of Economics at Sriracha,
Kasetsart University Sriracha Campas

Email: nararuk.b@ku.th

บทคัดย่อ

การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบหลังจากมีการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ต่อธุรกิจอุตสาหกรรมสื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทย โดยใช้การศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากบทความทางวิชาการ รวมถึงการใช้ข้อมูลทุติยภูมิในลักษณะข้อมูลพาแนล เก็บรวบรวมเป็นรายปีตั้งแต่ปี 2559 ถึงปี 2563 ทั้งหมด 10 บริษัท จากภาคธุรกิจสื่อหนังสือพิมพ์แบบรายวัน โดยใช้แบบจำลองการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณที่มีตัวแปรหุ่นด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ได้แก่ ทุนจดทะเบียน จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล และจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ในทางกลับกัน สถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19 ไม่ส่งผลกระทบต่อกำไรสุทธิ

คำสำคัญ: พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562, นโยบายความเป็นส่วนตัว, สื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์

Abstract

The objectives of the study were to analyze the impact of the announcement of the Personal Data Protection Act B.E. 2562 (2019) on online newspaper industry in Thailand. There were two means to collect data including gathering research information from academic articles. Using secondary data such as panel data that had been collected annually from 2016 to 2020 for total 10 companies from daily newspaper business sectors. The model was used to analyze multiple regression equations with the least squares method. The study found that the factors affect net profit of the newspaper industry including registered capital, the number of website visitors, Personal Data Protection Act B.E. 2562, size of the company, the age of the company, its investment in digital media, and the number of internet users. However, the COVID-19 epidemic situation have no effect on the net profit.

Keywords: Personal Data Protection Act B.E. 2562, Privacy Policy, Online Newspapers

การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 22

4 กรกฎาคม 2565 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผ่านระบบการประชุมทางไกลเสมือนจริง

บทนำ

ปัจจุบันโลกธุรกิจต่างแข่งขันกันด้วยข้อมูล เนื่องจากข้อมูลเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเจริญเติบโตทางธุรกิจ สามารถนำไปวิเคราะห์กลยุทธ์ต่างๆ ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคได้ สิ่งที่เข้ามามีบทบาทในการแข่งขันนั้นคือ เทคโนโลยีที่ก้าวหน้า ซึ่งสามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลทำให้ผู้บริโภคสูญเสียความเป็นส่วนตัวได้ง่ายขึ้น และในหลายกรณีก็นำมาซึ่งความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูล ทำให้องค์กรหรือหน่วยงานต้องมีมาตรฐานในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับผู้บริโภค ดังนั้น ภาครัฐจึงเข้ามามีบทบาทโดยการออกกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล Samuel G. Goldberg, Garrett A. Johnson, & Scott K. Shriver (2021) พบว่าบริษัทออนไลน์ใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งสามารถทำการตลาดและสร้างรายได้ โดยหลังจากการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ผู้บริโภคมีแนวโน้มมกดเลือกไม่ยินยอมให้รวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลในการเข้าถึงเว็บไซต์มากขึ้น ร้อยละ 11.7 และรายได้จากอีคอมเมิร์ซ (E-Commerce) ของเว็บไซต์มีการลดลง ร้อยละ 13.3 สังเกตเห็นได้ว่ากฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลส่งผลต่อการแข่งขันมากยิ่งขึ้นในเรื่องการรักษาความเป็นส่วนตัวโดยเฉพาะธุรกิจขนาดเล็กจะเสียเปรียบมากกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ โดยประเทศไทยนั้นให้ความสำคัญกับข้อมูลส่วนบุคคลเช่นเดียวกัน เนื่องจากระบบเครือข่ายออนไลน์กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในด้านการสั่งซื้อออนไลน์จะต้องทำการยินยอมให้ข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ค้า เช่น ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์ติดต่อ เพื่อใช้ข้อมูลในการจัดส่งสินค้า จึงมีการออกพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 หรือ PDPA (Personal Data Protection Act) วันที่ 27 พฤษภาคม 2562 ซึ่งมีบทบาทในการคุ้มครองและให้สิทธิที่ควรมีต่อข้อมูลส่วนบุคคล รวมไปถึงการสร้างมาตรฐานในการเก็บ รวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจะมีผลบังคับใช้เต็มรูปแบบวันที่ 1 มิถุนายน 2565 ในด้านของธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ในโลกปัจจุบันต้องเผชิญกับความท้าทายในการปรับตัวอย่างมาก จากการปรับตัวพฤติกรรมการอ่านข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวันของผู้คนที่เปลี่ยนแปลงทำให้การปรับตัวของอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ของไทยมีการลดยอดตีพิมพ์ลงเพื่อลดต้นทุน และเพิ่มช่องทางออนไลน์เพื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเห็นได้จากการที่สื่อสิ่งพิมพ์โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอข่าวรายวันมีการจัดทำเว็บไซต์เป็นของตัวเอง รวมถึงการนำเสนอโดยการอัปเดตข้อมูลข่าวสารตลอดทั้งวัน ทำให้ผู้บริโภคสามารถที่จะเข้าถึงได้ง่ายขึ้นมากกว่าเมื่อก่อนที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านทางหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งจากการออกพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 สร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้บริโภคในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ภาคธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์ออนไลน์จึงได้มีการปรับตัวหลังมีการประกาศพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 โดยการปรากฏหน้าต่างขออนุญาตความยินยอมในการเก็บ รวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่หน้าเว็บไซต์ของแต่ละสำนักพิมพ์ออนไลน์ แม้จะยังไม่บังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบ แต่ก็ทำให้ผู้บริโภคเริ่มเห็นความสำคัญของความเป็นส่วนตัวของข้อมูลในการเข้าใช้บริการเว็บไซต์ในโลกออนไลน์ และจากกรณีของการออกกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือ GDPR (General Data Protection Regulation) ในสหภาพยุโรป ซึ่งส่งผลต่อบริษัททั้งในแง่การเก็บรวบรวมข้อมูลและรายได้ที่ลดลง ผู้ศึกษาจึงเกิดความสนใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ที่ส่งผลต่อภาคธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 1) ภาคธุรกิจออนไลน์สามารถนำผลการศึกษาไปต่อยอดในการวางแผนการจัดเก็บการวิเคราะห์ และการนำไปใช้ของข้อมูลส่วนบุคคล และตั้งรับกับการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 2) นำผลการศึกษาที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ในเรื่องที่ต้องคำนึงถึงการให้ข้อมูลส่วนบุคคลในการจัดทำแผนทางด้านการตลาด หรือการเข้ามามีบทบาทในด้านภาพลักษณ์ขององค์กรที่มีการให้ความสำคัญต่อข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

- 1) จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์
- 2) พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562
- 3) ขนาดของบริษัท
- 4) อายุของบริษัท
- 5) ทุนจดทะเบียนของบริษัท
- 6) เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล
- 7) จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย
- 8) สถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19

ตัวแปรตาม

กำไรสุทธิ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

แนวทางการวิเคราะห์จะเลือกศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อกำไรสุทธิ (Net Profit) ของบริษัทอุตสาหกรรมสื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ดังนี้ จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยรายวัน พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท ทุนจดทะเบียน เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย และ สถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19 โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลแบบพาแนล (Panel Data) โดยเก็บรวบรวมเป็นรายปีตั้งแต่ พ.ศ.2559 ถึง พ.ศ.2563 รวมทั้งสิ้น 5 ปี ทั้งหมด 10 บริษัทจากภาคธุรกิจสื่อหนังสือพิมพ์แบบรายวัน โดยใช้แบบจำลองการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณที่มีตัวแปรหุ่น (Multiple Regression Analysis Model with dummy variables) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary least squares, OLS) ซึ่งเป็นเครื่องมือเศรษฐมิติที่ใช้ในการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม เพื่อให้ผลรวมกำลังสองของค่าเศษเหลือ (sum of the square residual) มีค่าน้อยที่สุด โดยแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ที่ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจสื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทย ใช้แบบจำลองจากทฤษฎีกำไรทางเศรษฐศาสตร์ โดยวัดจากกำไรสุทธิของแต่ละบริษัทในภาคธุรกิจสื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซึ่งสามารถกำหนดแบบจำลองได้ ดังนี้

$$\text{Profit}_{it} = \beta_0 + \beta_1 \text{UIP}_{it} + \beta_2 \text{PDPA}_{it} + \beta_3 \text{Size}_{it} + \beta_4 \text{Age}_{it} + \beta_5 \text{Capital}_{it} + \beta_6 \text{Ads}_{it} + \beta_7 \text{Internet}_{it} + \beta_8 \text{COVID}_{it} + \epsilon_{it}$$

โดยกำหนดให้

Profit_{it} คือ กำไรสุทธิ (ล้านบาท)

UIP_{it} คือ จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยรายวัน (ไอพีแอดเดรส)

PDPA_{it} คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (= 1 ในช่วงที่ประกาศใช้ และ = 0 ในช่วงที่ยังมิได้ประกาศใช้)

Size_{it} คือ ขนาดของบริษัทได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ (โดยที่ Base group = ขนาดกลาง)

Age_{it} คือ อายุของบริษัท (ปี)

Capital_{it} คือ ทุนจดทะเบียนของบริษัท (ล้านบาท)

Ads_{it} คือ เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล (ล้านบาท)

Internet_{it} คือ จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (ล้านคน)

COVID_{it} คือ สถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19 (= 1 ในช่วงที่มีสถานการณ์การแพร่ระบาด และ = 0 ในช่วงที่ไม่มีสถานการณ์การแพร่ระบาด)

การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 22

4 กรกฎาคม 2565 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผ่านระบบการประชุมทางไกลเสมือนจริง

- β_0 คือ ค่าคงที่
 β_k คือ ค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปร (โดยที่ $k = 1, 2, 3, \dots$)
 ϵ_{it} คือ ค่าความคลาดเคลื่อน
 i คือ บริษัท i (บริษัทที่)
 t คือ ช่วงเวลา t (ปีที่)

ผลการวิจัย

ผลการประเมินแบบจำลองพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ที่ส่งผลต่อภาคธุรกิจสื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทย ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ตัวแปร	UIP	PDPA	Small	Big	Age	Capital	Ads	Internet	Covid
UIP	1.00000								
PDPA	-0.00425	1.00000							
Small	-0.36929	5.55E-17	1.00000						
Big	0.15021	1.51E-17	-0.27217	1.00000					
Age	0.01037	0.12526	-0.52607	0.26249	1.00000				
Capital	-0.05969	4.04E-18	-0.28750	0.23228	0.44395	1.00000			
Ads	-0.03847	0.83059	2.78E-17	1.39E-17	0.14262	-3.73E-18	1.00000		
Internet	-0.04268	0.61407	-5.68E-18	1.86E-17	0.12352	-4.97E-18	0.88549	1.00000	
COVID	0.03727	0.61237	1.13E-17	1.85E-17	0.10227	-4.95E-18	0.59507	0.35453	1.00000

เป็นการตรวจสอบดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาว่า เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์ (Correlation coefficients) เป็นเกณฑ์การยอมรับซึ่งควรสูงไม่เกินกว่า 0.80 (Stevens, 1992) จากผลทดสอบในข้างต้นแล้วนั้น พบว่า มีบางตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงเกินกว่า 0.80 ทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity ซึ่งใช้วิธีแก้ปัญหาจากการไม่ต้องทำอะไร (Do Nothing) ของ Studenmund (2014) ที่เสนอการแก้ไขปัญหาจากการไม่ตัดตัวแปรอิสระตัวนั้น เนื่องจากเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งก็คือตัวแปรเม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล โดยเป็นปัจจัยหลักในการสร้างกำไรในอุตสาหกรรมสื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์

ตารางที่ 2 ผลการประมาณแบบจำลองพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ที่ส่งผลต่อภาคธุรกิจสื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทย

ตัวแปร	Coefficient	t - Statistic	Prob.
ค่าคงที่	2.781969	0.043794	0.9653
จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยรายวัน	0.000075	2.598844	0.0130**
พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562	-56.27079	-2.113613	0.0408**
ขนาดของบริษัท (ขนาดเล็ก)	33.38899	1.937247	0.0598*
ขนาดของบริษัท (ขนาดใหญ่)	84.99001	3.743477	0.0006**
อายุของบริษัท	2.188908	2.552840	0.0146**
ทุนจดทะเบียน	-0.558978	-11.01091	0.0000***
เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล	0.011731	2.074161	0.0445**
จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย	-4.674985	-1.756563	0.0866*
สถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19	-4.408713	-0.195464	0.8460

หมายเหตุ: (n = 50), * หมายถึง p-value $\geq .10$, ** หมายถึง p-value $\geq .05$, *** หมายถึง p-value $\geq .01$

และแบบจำลองนี้ได้ผ่านการทดสอบและแก้ไขปัญหา Multicollinearity, Heteroscedasticity, Autocorrelation R-Squared = 0.797251 Adjusted R-Squared = 0.751632

จากผลการศึกษาพบว่า แบบจำลองสามารถอธิบายความผันแปรของกำไรสุทธิ ได้ร้อยละ 79.7251 โดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกำไรสุทธิ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ได้แก่ ทุนจดทะเบียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยรายวัน พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ขนาดของบริษัท (ขนาดใหญ่) อายุของบริษัท เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10 ได้แก่ ขนาดของบริษัท (ขนาดเล็ก) จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

หลังจากนั้นทำการแทนค่าตัวแปรพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ซึ่งเป็นตัวแปรหุ่น (Dummy variables) ในลักษณะของ Intercept Dummy ซึ่งแบ่งเป็น 2 กรณี คือ 1) แทนค่าตัวแปรพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 เป็น 0 เมื่อยังมิได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 และ 2) แทนค่าตัวแปรพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 เป็น 1 หลังมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 เพื่อดูผลกระทบจากแบบจำลองกำไรสุทธิและเปรียบเทียบจากทั้ง 2 กรณี ซึ่งจะได้แบบจำลองที่มีจุดตัดจากการแทนค่าที่ที่แตกต่างกัน แต่ความชันมีค่าเท่ากัน ดังนี้

กรณีที่ 1 แบบจำลองกำไรสุทธิ ณ ยังมิได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562

$$\widehat{\text{Profit}}_{\text{DPA}=0} = (2.781969) + 0.0000753 \text{ UIP} + 33.38899 \text{ SMALL} + 84.99001 \text{ BIG} + 2.188908 \text{ AGE} \\ - 0.558978 \text{ CAPITAL} + 0.011731 \text{ ADS} - 4.674985 \text{ INTERNET} - 4.408713 \text{ COVID}$$

กรณีที่ 2 แบบจำลองกำไรสุทธิ ณ หลังมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562

$$\widehat{\text{Profit}}_{\text{DPA}=1} = (2.781969 - 56.27079) + 0.0000753 \text{ UIP} + 33.38899 \text{ SMALL} + 84.99001 \text{ BIG} + 2.188908 \text{ AGE} \\ - 0.558978 \text{ CAPITAL} + 0.011731 \text{ ADS} - 4.674985 \text{ INTERNET} - 4.408713 \text{ COVID}$$

จากแบบจำลองที่ประมาณได้ทั้ง 2 กรณี สามารถวิเคราะห์ผลของปัจจัยต่างๆ ต่อกำไรสุทธิ จากค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้

1) จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยรายวัน สามารถอธิบายกำไรสุทธิได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อจำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1 IP Address จะส่งผลให้กำไรสุทธิเพิ่มขึ้น 75.3 บาท เนื่องจากการที่อุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ได้เผชิญกับวิกฤติทั้งรายได้จากการขาย หรือเม็ดเงินลงทุนโฆษณาในสื่อ

สิ่งพิมพ์ที่หดตัวลง ทำให้มีการเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้กับผู้บริโภค โดยจากการปรับตัวที่เห็นได้ชัดจากบริษัทส่วนใหญ่ ในอุตสาหกรรมสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นไปตามการแบ่งของ Joseph R. Dominick (2011) ในประเภทที่ 2 ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่เป็นส่วนหนึ่งของหนังสือพิมพ์ (Online websites associated with a local/ nation print newspaper) ส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทรายวันและรายสัปดาห์ โดยอาจจะมีการทำงานร่วมกันระหว่างการผลิตหนังสือพิมพ์และการทำเว็บไซต์ หรือถ้าหากเผชิญกับวิกฤติจนถึงกับต้องล้มเลิกการตีพิมพ์หนังสือพิมพ์ จะทำการปรับตัวตามประเภทที่ 3 ซึ่งก็คือ เว็บไซต์ข่าวออนไลน์ (Online-only site) โดยจะเป็นเว็บไซต์ข่าวที่หนังสือพิมพ์ต้นสังกัดปิดกิจการ จึงปรับเปลี่ยนไปนำเสนอข่าวบนเว็บไซต์อย่างเดียว จากการปรับตัวในช่วงต้นนั้น ทำให้เห็นการบริโภคข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยรายวันของแต่ละเว็บไซต์มีความสำคัญต่อการเพิ่มขึ้นของกำไร

2) พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 สามารถอธิบายกำไรสุทธิได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติ 0.05 โดย ณ ระดับที่จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยรายวัน ขนาดของบริษัท อายุของบริษัททุนจดทะเบียน เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย และสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่เท่ากัน การประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จะส่งผลให้กำไรสุทธิต่ำกว่าตอนที่ยังไม่มีมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 อยู่ 56,270,790 บาท โดยจากในกรณีที่ยังมิได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จะทำกำไรได้อยู่ที่ 2,781,969 บาท แต่ถ้าในกรณีที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จะทำให้ขาดทุนอยู่ที่ 53,488,821 บาท เนื่องมาจากการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 อย่างเต็มรูปแบบ ทำให้บริษัทต่างๆ มีต้นทุนเพิ่มขึ้น อาทิเช่น การเพิ่มระดับความปลอดภัยในการรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้า การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การร่างสัญญาอนุญาตต่างๆ รวมไปถึงในเว็บไซต์ออนไลน์ที่ต้องจัดทำขอความยินยอมผ่านนโยบายรักษาความเป็นส่วนตัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ คณาธิป ทองรวีวงศ์ (2564) ที่กล่าวถึงผลกระทบของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหภาพยุโรปและพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในด้านภาระต้นทุนทางธุรกิจและการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม อ้างจากพระพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มาตรา 37 ซึ่งกำหนดหน้าที่ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม หรือมาตรา 40 ที่กำหนดหน้าที่ลักษณะเดียวกันให้กับผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งรวมไปถึงผู้ให้บริการต่างๆ ที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้บริการทั้งการรับฝากข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งหลักการดังกล่าวส่งผลให้บริษัทต้องมีการลงทุนอันเป็นผลมาจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562

3) ขนาดของบริษัท สามารถอธิบายกำไรสุทธิได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติ 0.10 โดย ณ ระดับที่จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยรายวัน ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท ทุนจดทะเบียน เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย และสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่เท่ากัน จะพบว่า บริษัทขนาดเล็กสามารถทำกำไรสุทธิได้สูงกว่าบริษัทขนาดกลางอยู่ 33,388,990 บาท และบริษัทขนาดใหญ่สามารถทำกำไรได้สูงกว่าบริษัทขนาดกลางอยู่ 84,990,010 บาท ซึ่งถ้าตามผลการวิจัยของผลกระทบกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในสหภาพยุโรปจะพบว่า บริษัทที่มีขนาดใหญ่กว่าจะสร้างรายได้เปรียบจากหลายปัจจัย โดยเฉพาะในปีจัจจด้านต้นทุน ซึ่งธุรกิจขนาดย่อมจะได้รับผลกระทบ จนอาจต้องปิดตัวไปในหลายๆ บริษัทด้วยภาระที่ต้องแบกรับต้นทุน และจากการที่บริษัทขนาดเล็กสามารถทำกำไรได้สูงกว่าบริษัทกลาง โดยทำการดูอายุของบริษัทควบคู่ไปด้วยจะพบว่า บริษัทขนาดเล็กส่วนใหญ่มีการดำเนินงานมานานกว่าบริษัทขนาดกลาง ทำให้ส่งผลต่อกำไรที่ได้ดีกว่าบริษัทขนาดกลาง หรือบริษัทขนาดเล็กบางแห่งมีการแยกออกมาตั้งเป็นบริษัทที่ดูแลประกอบการทางด้านออนไลน์โดยเฉพาะทำให้บริษัทจัดอยู่ในบริษัทขนาดเล็ก แต่ความจริงนั้นมีการดำเนินงานมากกว่าทำให้ภาพรวมของผลประกอบการดีกว่า

4) อายุของบริษัท สามารถอธิบายกำไรสุทธิได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน โดยเมื่ออายุของบริษัทเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้กำไรเพิ่มขึ้น 2,188,908 บาท เนื่องจากบริษัทที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์ในการดำเนินงานที่มากกว่า จากการมีความเชี่ยวชาญบริหารจัดการต้นทุนที่ต่ำลงได้ สอดคล้องกับทฤษฎีต้นทุนกับระยะเวลา

การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 22

4 กรกฎาคม 2565 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผ่านระบบการประชุมทางไกลเสมือนจริง

โดยเมื่อเป็นการผลิตในระยะยาวผู้ผลิตสามารถเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิตได้ทุกชนิด ดังนั้นในระยะยาวจะประกอบไปด้วย ต้นทุนผันแปรเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะทำให้ได้เปรียบในแง่ของการจัดการต้นทุน

5) ทุนจดทะเบียน สามารถอธิบายกำไรสุทธิได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติ 0.05 ในทิศทางตรงกันข้าม โดยเมื่อ ทุนจดทะเบียนเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะส่งผลให้กำไรสุทธิลดลง 558,978 บาท แม้ว่าทุนจดทะเบียนจะมีผลกับความน่าเชื่อถือของบริษัท โดยบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนสูงกว่าจะมีโอกาสที่จะได้รับการตัดสินใจเลือกลงทุนมากกว่า แต่ในทางกลับกันทุกบริษัทในอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์มีทุนจดทะเบียนเกิน 5,000,000 บาท ซึ่งจะต้องเสียภาษีนิติบุคคลจากผลกำไรของการประกอบการสุทธิที่ร้อยละ 30 ดังนั้น บริษัทที่มีทุนจดทะเบียนมากจะทำให้กำไรสุทธิน้อยลงอันเป็นผลมาจากภาษีนิติบุคคล

6) เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล สามารถอธิบายกำไรสุทธิได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน โดยเมื่อเม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัลเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะส่งผลให้กำไรสุทธิเพิ่มขึ้น 11,731 บาท เนื่องจากเม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นนั้นมาจากปัจจัยหลักนั่นก็คือพฤติกรรมการบริโภคสื่อของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ดังนั้นการลงทุนบนสื่อดิจิทัลจึงคุ้มค่าและประสิทธิภาพที่จะเชื่อมต่อกับผู้บริโภคมากกว่า การลงทุนบนสื่อสิ่งพิมพ์แบบเดิม ซึ่งถ้าหากเม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัลที่เติบโตแบบต่อเนื่องแล้วนั้น รายได้จากการขายพื้นที่สื่อโฆษณาผ่านช่องทางออนไลน์ก็จะเพิ่มขึ้นตาม หรือทดแทนรายได้การโฆษณาจากเดิมที่อยู่บนพื้นที่หนังสือพิมพ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Guy Aridor, Yeon-Koo Che, and Tobias Salz (2020) ที่กล่าวว่าการรวบรวมข้อมูลผู้บริโภคจะสามารถสร้างรายได้ผ่านการโฆษณาออนไลน์ ซึ่งเป็นผลให้เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัลเพิ่มขึ้นด้วย

7) จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต สามารถอธิบายกำไรสุทธิได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติ 0.10 ในทิศทางตรงกันข้าม โดยเมื่อจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น 1 ล้านคน จะส่งผลให้กำไรสุทธิลดลง 4,674,985 บาท เนื่องจากบางบริษัท แม้จะมีการปรับตัวมาทำในรูปแบบช่องทางออนไลน์ผ่านการทำเว็บไซต์ข่าวแล้วนั้น แต่ก็ยังมีการตีพิมพ์หนังสือพิมพ์ควบคู่ไปด้วยทำให้ในภาพรวมของธุรกิจยังมีต้นทุนของการตีพิมพ์ค่อนข้างสูง และแบกรับความเสี่ยงที่ลดลงจากยอดขายหนังสือพิมพ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมัทนา กฤษฎาภรณ์ (2559) ในเรื่องของตัวแปรสัดส่วนต้นทุนขายที่มีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับกำไรสุทธิ ซึ่งจากปัจจัยจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้น บริษัทในอุตสาหกรรมการพิมพ์ควรปรับตัวในการหันมาทำช่องทางออนไลน์ในการนำเสนอข่าวเพื่อลดต้นทุนในการดำเนินงาน

8) สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ไม่สามารถอธิบายกำไรสุทธิได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติ 0.05 อธิบายได้จากจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้จะมีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่มีการปรับรูปแบบวิถีชีวิตในชีวิตประจำวัน แต่ในมุมมองกลับกันพฤติกรรมของผู้บริโภคในการบริโภคข่าวสารผ่านช่องทางออนไลน์ มีการปรับตัวมาในระยะก่อนหน้าแล้วทำให้ปัจจัยจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ไม่ส่งผลกระทบต่อกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ออนไลน์

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อกำไรสุทธิ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ได้แก่ ทุนจดทะเบียนซึ่งมีความสัมพันธ์ในเชิงตรงกันข้ามกับกำไรสุทธิ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล พบว่า จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์ อายุของบริษัท และเม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัลมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับกำไรสุทธิ ขณะเดียวกัน ณ ระดับที่จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยรายวัน ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท ทุนจดทะเบียน เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย และสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่เท่ากัน การประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จะส่งผลให้กำไรสุทธิต่ำกว่าตอนที่ยังไม่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 และบริษัทขนาดใหญ่สามารถทำกำไรได้สูงกว่าบริษัทขนาดกลาง และที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10 ได้แก่ ขนาดของบริษัท และจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต พบว่า จำนวนผู้ใช้งาน

อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ในเชิงตรงกันข้ามกับกำไรสุทธิ ขณะเดียวกัน ณ ระดับที่จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์เฉลี่ยรายวัน ขนาดของบริษัท อายุของบริษัททุนจดทะเบียน เม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัล จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย และสถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19 ที่เท่ากัน บริษัทขนาดเล็กสามารถทำกำไรสุทธิได้สูงกว่าบริษัทขนาดกลาง และสถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19 ไม่สามารถอธิบายกำไรสุทธิได้อย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาผลกระทบจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 พบว่า การประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จะส่งผลให้กำไรสุทธิต่ำกว่าตอนที่ยังไม่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 โดยเฉพาะบริษัทขนาดย่อมที่ได้รับผลกระทบมากกว่าบริษัทขนาดใหญ่ จากที่บริษัทขนาดใหญ่สามารถทำอะไรได้สูงกว่าบริษัทขนาดกลาง ดังนั้นเพื่อการเตรียมพร้อมของบริษัทในอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทยควรมีการศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น และแผนการรับมือกับการประกาศบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบโดยเฉพาะในด้านต้นทุน อันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ที่จากคำนิยามของกฎหมายฉบับนี้มีหลายส่วนที่ซับซ้อน คลุมเครือ และยังไม่ชัดเจน ซึ่งขึ้นกับการตีความ ถ้าหากมีการประกาศบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบทันทีจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจ จึงน่าจะมีการบังคับใช้ในลักษณะทดลอง ไม่มีการกำหนดโทษ แล้วจึงค่อยขยับเป็นระยะในการบังคับใช้ขึ้นเรื่อยๆ

และจากการศึกษาการปรับตัวของอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทย จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ในเชิงตรงกันข้ามกับกำไรสุทธิ เพราะบางบริษัทแม้จะมีการปรับตัวมาทำในรูปแบบช่องทางออนไลน์ผ่านการทำเว็บไซต์ข่าว แต่ก็ยังมีการตีพิมพ์หนังสือพิมพ์ควบคู่ ทำให้ในภาพรวมของธุรกิจยังมีต้นทุนของการตีพิมพ์ค่อนข้างสูง และแบกรับความเสี่ยงที่ลดลงจากยอดขายหนังสือพิมพ์ ดังนั้นการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทย ควรปรับตัวมาทำลักษณะช่องทางออนไลน์ ดังจะเห็นได้จากเม็ดเงินลงทุนบนสื่อดิจิทัลที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับกำไรสุทธิ ทำให้สามารถเพิ่มกำไรสุทธิและยังคงรักษาความอยู่รอดของบริษัทในอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทยไว้ได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดจากการที่พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ยังมีได้มีการประกาศบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบ เพียงแต่เป็นการปรับตัวของธุรกิจอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ออนไลน์ที่มีการเตรียมความพร้อมต่อการประกาศบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบเท่านั้น ซึ่งอาจทำให้ผลลัพธ์ที่ได้มีความคลาดเคลื่อน ทั้งนี้ หากผู้สนใจต้องการศึกษาเพิ่มเติมควรเพิ่มชุดข้อมูลเพิ่มเติมหลังมีการประกาศบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบ เพื่อความแม่นยำที่มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

คณาธิป ทองรวีวงศ์. (2564). ผลกระทบทางลบอันเกิดจากกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหภาพยุโรปและพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562. *วารสารวิจัยศักยภาพ*, 15(38), 42-56.

จันทร์ทิพย์ แสงแปง. (2559). *ปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ศึกษากรณี การจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลในหน่วยงานเอกชน*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ชุติกายุจน์ ทองชัย, ปริญชัช ปัญญา, และจตุรภัทร วงศ์สิริสถาพร. (2563). ผลกระทบของประสิทธิภาพการบริหารภาษีที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจอาหารสำเร็จรูปในประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 9(1), 27-38.

ทิพรัตน์ ทองแสง และ ปวีณา คำพุกกะ. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อความกังวลความเป็นส่วนตัวของผู้ที่ใช้บริการธนาคารออนไลน์. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพรรณ*, 13(2), 85-95.

การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 22

4 กรกฎาคม 2565 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผ่านระบบการประชุมทางไกลเสมือนจริง

- ธีรวัจน์ อุดมสินเจริญกิจ. (2559). ไทยแลนด์ 4.0 และการตลาด 3.0 กับความอยู่รอดของธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์. *วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร*, 1(1), 78-86.
- นิกร โภคอุดม. (2563). ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 14(2), 59-69.
- มีทนา กฤษฎาภรณ์พร. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของโรงพยาบาล*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกลยุทธ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2562). เล่มที่ 136 ตอนที่ 68ก.
- วัชรพงษ์ จิตรงามปลั่ง และบุญเอื้อ บุญฤทธิ์. (2562). ประสิทธิภาพของการจัดการสื่อหนังสือพิมพ์ในยุคการแข่งขันกับสื่ออินเทอร์เน็ตในประเทศไทย. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 20, 26-44.
- Aridor, G., Y. K. Che, and T. Salz. (2020). *The Economic Consequences of Data Privacy Regulation: Empirical Evidence from GDPR*. Retrieved from <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3522845>, November 8, 2021.
- Goldberg, S., G. Johnson, and S. Shriver. (2021). *Regulating Privacy Online: An Economic Evaluation of the GDPR*. Retrieved from <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3421731>, November 8, 2021.

สารบัญ

	หน้า
คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรสำนักคณะกรรมการตุลาการ ศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม นพดล คำมูล และ ไชยา ยิ้มวิไล	1
คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรส่วนฝึกอบรม สำนักบริหารงานกลาง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พรนภา สมุหเสนีโต และ ปิยากร หวังมหาพร	8
แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ สกุณา จันทพัฒน์สกุณ และ ไชยา ยิ้มวิไล	15
คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรกรมสอบสวนคดีพิเศษ วรวิทย์ คุ้มทรัพย์ และ ปิยากร หวังมหาพร	21
คุณภาพการให้บริการของส่วนบริการตุลาการ สำนักงานตุลาการท่าอากาศยานดอนเมือง ศิวาสตรา กาญจนวิทย์ และ ปิยากร หวังมหาพร	28
ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน: กรณีศึกษา กองกำกับการ 1 กองบังคับการปฏิบัติการพิเศษ สว่าง ว่องพรรณงาม และ สุรัชย์ ศิริไกร	35
ทัศนคติของประชาชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ต่อโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปิยะฉัตร ทาด์ และ อุทัยรัตน์ เมืองแสน	42
แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย วิลาวัณย์ วิศาลสวัสดิ์ และ สุรัชย์ ศิริไกร	50
คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสำนักบริหารอาคารและที่ดินออกแบบ และก่อสร้าง สำนักงานอัยการสูงสุด ศลิษา พลายละหาร และ สุรัชย์ ศิริไกร	58

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน <i>ปุณยวีร์ มลิณเจริญไชย และ ไชยา ยัมวิไล</i>	65
แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุด <i>ชิตกมล ย่องดี และ สุรัชย์ ศิริไกร</i>	74
ความคิดเห็นของทนายความต่อแนวทางในการบริหารจัดการคดีภายใต้สถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กรณีศึกษา: ศาลจังหวัดระยอง <i>นันทน์ภัส รัตนพัฒนกันยกร และ ไชยา ยัมวิไล</i>	83
ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านดิจิทัลของบุคลากรสำนักอำนวยการกลาง สำนักงานกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) <i>ศิริธร ศรีพิภย์กร และ สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์</i>	91
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์กลุ่มการแพทย์ <i>ศุภพล เหลี้ยวเลขา และ ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล</i>	98
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 1 ระยอง <i>สิตานัน สว่างปาน และ สุรัชย์ ศิริไกร</i>	106
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการจดทะเบียนรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย <i>ชนิสรา พินิจกุลวิวัฒน์ และ ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล</i>	114
คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรส่วนกลาง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง <i>อนุพงศ์ วีระกุล และ สุรัชย์ ศิริไกร</i>	122
แรงจูงใจในการตัดสินใจเข้ามาทำงานในกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ส่วนกลาง ของคนในเจเนอเรชันวาย <i>จิรภัทร โกสินทร์ และ ไชยา ยัมวิไล</i>	130
ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักคณะกรรมการตุลาการ ศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม <i>วิภาพร โสสีสุข และ สุรัชย์ ศิริไกร</i>	138
ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัว ประชาชน สำนักทะเบียนอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร <i>ศิริลักษณ์ ถมปัด และ สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์</i>	149

คุณภาพชีวิตในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ กองบินตำรวจ	156
<i>สุกัญพัทธ์ ดวงธนะพงษ์ และ ประพันธ์ ชัยกิจอุราใจ</i>	
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลนครปากเกร็ด	164
<i>ศิลา คำหุ้ง และ ปิยากร หวังมหาพร</i>	
แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพทีม พม. ระดับจังหวัดภายใต้แนวคิดบ้านเดียวกัน (One Home) กรณีศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี	172
<i>สมมาตร วิสุทธิวงษ์ และ สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์</i>	
แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดชัยบาดาล สำนักงานศาลยุติธรรม	182
<i>นันทิพา หน้าจันทิก และ สุรัชย์ ศิริไกร</i>	
ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติแก่ผู้สูงอายุ ของสำนักงานเขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร	193
<i>ปิยะทัตกร ชันแก้ว และ สุรัชย์ ศิริไกร</i>	
คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรสำนักงานขนส่งจังหวัดชัยนาท กรมการขนส่งทางบก	202
<i>จตุพร คล้ายทรัพย์</i>	
คุณภาพชีวิตในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักงบประมาณ	208
<i>ทรงสิริ เจริญศิริ และ ประพันธ์ ชัยกิจอุราใจ</i>	
คุณภาพชีวิตในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน เทศบาลห้วยน้ำขาว จังหวัดกระบี่	217
<i>จารุวิทย์ เพชรประสิทธิ์ และ ประพันธ์ ชัยกิจอุราใจ</i>	
แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรส่วนกลาง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	226
<i>พัชรिता เจิดดีสกุล และ ปิยากร หวังมหาพร</i>	
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจรัฐสภา	235
<i>ศิรามพัฒน์ มีสันเทียะ และ สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์</i>	
แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของตำรวจรัฐสภา	243
<i>ธนวัฒน์ ราชาเดช และ สุรัชย์ ศิริไกร</i>	

ความพึงพอใจของผู้มาติดต่อราชการต่อคุณภาพการให้บริการของศาลยุติธรรมในสังกัดภาค 7 ทิวพร แซ่หวื้อ และ นิลุบล ศิวบรรวัฒนา	251
การรับรื้อนโยบายรัฐบาลดิจิทัล ของบุคลากรสำนักงานเลขาธิการกรม กรมการพัฒนาชุมชน สยาม บัระภา และ สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์	259
พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ที่ส่งผลต่อภาคธุรกิจ สื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในประเทศไทย	265
ชญาดา แพทย์รักษ์ และ นรารักษ์ บุญญานาม	
ปัจจัยในการสร้างขวัญและแรงจูงใจในการทำงานของข้าราชการทหารในกรมข่าวทหารบก ลักษณะพร กาลพฤกษ์	274
คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานจ้างเหมาบริการกลุ่มอำนวยการพิธีการศพ ที่ได้รับพระราชทาน กรุงเทพมหานคร วรกร แจ้งฟ้า และ ปิยากร หวังมหาพร	283
พฤติกรรมกรเรียนออนไลน์ ของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ศิราภัสร์ บุตรสอน และ ปิยากร หวังมหาพร	290
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาในยุคดีดิจิทัล: ความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรและผู้ใช้บัณฑิต กนิศพิชญา อัจฉริตภักดี, ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ และ ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ	298
คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในกองมาตรฐานพิธีการและราคาศุลกากร กรมศุลกากร ธรรดล จันทรศัพท์ และ ณัฐสพันธ์ เฟ่าพันธ์ุ์	306
ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งที่ 9 (ปัตตานี) ศุภใจ เกตุแก้ว และ นิลุบล ศิวบรรวัฒนา	313
คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักงานเทศบาลตำบลป่าบอน จังหวัดพัทลุง นිරชา ระน่อม และ ประพันธ์ ชัยกิจอุราใจ	322
คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรป่าตอง จังหวัดภูเก็ต สันติพงษ์ คงเขียว และ สุรชัย ศิริไกร	330

การประชุมวิชาการ บัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 22

4 กรกฎาคม
2565

ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผ่านระบบการประชุมทางไกลเสมือนจริง